

nu ikke saa vis paa, at han har Ret deri, men jeg er for øvrigt ikke af dem, der mener, at man doktrinært skal holde fast paa den nøjagtige Ordlyd af Konventionerne eller Anbefalingerne fra Arbejdskonferencerne og Folkenes Forbund; jeg vil maaske senere en anden Gang her i Salen komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal. Det er selvfølgelig ikke Bogstaven, det kommer an paa, men det er Aanden i Folkenes Forbund, og under det Arbejde, der gøres indenfor de forskellige Lande, forekommer det mig at være klart, at de nationale, særlig lokale Omstændigheder maa gøre sig gældende, saaledes at man ikke bogstaveligt kan vedtage i Enkeltheder de samme Bestemmelser i alle mulige forskellige Lande Jordan over, ikke en Gang i de forskellige Lande her i Europa. Men hvad man ikke kan komme udenom, og hvad vi gennem Folkenes Forbund har bundet os til, er at lade os lede af den Aand, som hersker og skal herske indenfor Folkenes Forbund. Jeg maa da ganske bestemt hævde, at det strider mod Aanden i Folkenes Forbund at vedtage den Bestemmelse, jeg før omtalte om Bagerlærlinge, fordi denne Bestemmelse formindsker og forringer den Arbejderbeskyttelse, som er slaaet fast i vor Lovgivning igennem Lærlingelovens § 7, 1ste Stykke. I Fredstraktatens Kapitel 13, det Kapitel, der hedder Arbejde, staar der i Art. 405 — det omtalte det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Peder Hedebo) for et Øjeblik siden —, at det ikke gennem en Konventionsbestemmelse maa paalægges noget Land at forringe den Arbejderbeskyttelse, som den allerede gældende Lov yder Arbejderne. Nu kunde jeg tænke mig, at man maaske vilde sige til mig, at efter Ordlyden maa det staa ethvert Land frit, om det vil forringe denne Beskyttelse, det kan kun ikke *forpligtes* dertil, men imod den Fortolkning vil jeg dog protestere; det vilde være en ganske ensidig Bogstavfortolkning.

Jeg maa paa mit Partis Vegne erklære, at vi ikke kan være med til at forringe den Beskyttelse af de unge Lærlinge, som hele Rigsdagen i Fjor var enig om var nødvendig.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg beklager, at jeg paa Grund af Optagethed i det andet høje Ting var forhindret i at være til Stede i det høje Landsting ved Begyndelsen af Forhandlingen om det foreliggende Lovforslag. Jeg maa derfor indskrænke mig til at knytte nogle faa Bemærkninger til de af det ærede 10de Medlem

for 1ste Kreds (Peder Hedebo), det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelmer) og det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede) fremsatte Udtalelser. — Overfor det Ønske, det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds fremførte om en kort Udvalgsbehandling, maa jeg sige, at om end Forholdet er det, at i Henhold til Konventionens Bestemmelser skal de Stater, som har ratificeret Konventionen, drage Omsorg for, at den træder i Kraft senest den 1. Juli 1922, saa vil dette naturligvis ikke i den Grad være at forstaa efter Bogstaven, at der ikke derfor skulde være Mulighed for en kortere Udvalgsbehandling af Sagen i dette høje Ting, naar Forslaget blot kan naa at blive gennemført i indeværende Rigsdagssamling.

Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelmer) talte om Aanden i Folkeforbundspagten og om det Ønske, som der havde fundet Udtryk: at man ikke skulde gaa til en Forringelse af Arbejderbeskyttelsen. Det er jo med Hensyn til den Tendens, der gaar gennem dette Aktstykke, ganske sikkert en rigtig Betragtning, det ærede Medlem der anstillede; men ind under sine Overvejelser angaaende denne Beskyttelse maa man jo drage Hensynet til, at de paagældende Lærlinge faar Lejlighed til at faa den Uddannelse indenfor deres Fag, som er Vilkaaret for, at de kan blive selvstændige Arbejdere indenfor Faget. Nu er det ganske rigtigt, at der under Behandlingen af Lærlingeloven ikke er fremkommet nogen Udtalelse for Bagerlærlingenes Vedkommende om en tidligere begyndende Arbejdstid, skønt Lærlingeloven ogsaa for dem bestemmer, at Arbejdet begynder tidligst Kl. 6 om Morgenen, og det er jo ogsaa sikkert nok, at der fra Svendenes Organisation er tilgaaet Folketingets Udvalg Oplysning om, at den ikke formener, at Hensynet til Lærlingenes Uddannelse gør det fornødent, at de begynder i Bagerierne paa et tidligere Tidspunkt end Kl. 6. Men deroverfor staar den Opfattelse, som Mestre indenfor Faget har gjort gældende, idet man vel erkender, at det Arbejde, som udføres i Bagerierne om Morgenen i Tiden fra Kl. 4 til 6, for mange Bageriers Vedkommende gentages undertiden endogsaa flere Gange i Dagens Løb, men samtidig hævder de, at navnlig i de mindre Bagerier vil der ikke blive givet Lærlingene Lejlighed til at faa den Uddannelse, som de vil kunne faa ved at deltage i Arbejdet fra Kl. 4 til 6, dersom det i Lærlingeloven fastsatte Klokkeslæt fastholdes som det tidligste Tidspunkt for Lærlingearbejdets Begyndelse. Om hele dette